

Катеринослав 25 марта 1900 року

Високопівеленні Панове!

Оце, не разомеш, спішу оповістити
ти Вас, що у ввечір 25 марта
Дякуроме заходом А. И. Мисовского,
Денисенки и інших енергична
доорядил, відбулося у нас в Катер-
нославі святкування споминок
по Славному Кадзареві нашому
М. З. Меленкові

Таке святкування здаеться у
нас перше, і тільки рішеним
поділитись з Вами, воно відбу-
лося у нас літературно-Музи-
кальним вергом у місцевій
гуровській бібліотеці, на малій не
дуже просторій, котра віддавна
того верга, усі свої закарпачки за
для охочих слушалів, безплатно

те я не вмістила в собі! Зміст
верза був гарний, добрий, адміра-
ційний і скликів (як я сказав уше),
гнаний зомбою ірландських на-
ших пісень, наших мови і наших
слави - Гамбрак Мараса. Котора
з зетаном (як піднялася завеса)
звезила і привітала мушкетер-
оплесками портрет "Кабзари" по-
тавленні сядер лежтунків і ота-
внтий ружниками і декоратив-
ними зшитобувними лімпорка-
ми на вкрути.

Колн оплески трохи втихли, міша-
ний хор заспівав: "Говоріть по-
копнмаса пісню: знову дурі оплески"
так було трохи не весь верз, а все
саме більше вразмінну зрадним
на сучаснів отсі пісні та вірші.

"Говоріть по-
"Ой дитинце
Козарковско
з дозятком
читав Д.
"Молоді" и
випоконма
іма рудов
дильної ма
Дали спів
чепілом, з
Дуже гарн
моя, Гет
На ретті
одина і
чи) котор
ривед о дру
Не знаю п
розійшло
мішну ан

Di! земіст
мі, адміжк
скарав чин
маліх ів
еві і каш
сє. Котра
лася завіса
а шумні
Кабзаря" п
тунків і
Дектун
мє апорк
тїам, мї
вотъ пожом
дуря оплєс
ь беря, алє
мъ зраднє
єні та вір

"Говітє паром": співав хор
"Ої динге мїі динге" виконав Юкельсон.
Козарковскому из кабаря і "гамелія"
зводіткомъ де яхна Бакє (Гібова)
читав Д. Денсенко
"Мопомъ" и "Сєдок вєшневий" душе гарно
виконала пані Денсенкова, и чо-
їмъ чудовнимъ голосомъ, добуча пані
дєлєтєі лєкєи чє судєрїєв.
Далі співали тудєи тїєи нєз тахїи
чєтїєи "Зєповїтє" в тудєи голоси. и
дучє гарно тудєспївав Д. Вєрбєв, "Гєтї
мєтї, Гєтїмєтї!"
На рєштї дучєа пєстєвєєна дучєа
єдїнєа із "Кабзаря Сїподолї" (вєрєднї
чї) котрїишєи кєтравєвєл вєрїєтї и кєт-
рїєвєл о дучєїї шєдїтї нєрї
Нє знєю тудє тє зє яхїишєи дучєкєтї
дєзїї шєлєєд зрємєдєа і ато якє вєрє-
шїєтїєвєл вєтїєє з сєєє вєрєдє

але ж думав, що чимала купка и-
дей взявшись до дому принесла в сво-
єму серці і шкура багачиня з сабою
щоб ^{нагнє} се свідомо, було не аетанно, а
щоб распустивше свої монети в
на і на той рік, все шукне і шук-
не займало пош і згинуло нас-
до купи: все шукніме і шукні-
ме

Ваш переднятник

Антонин

За те ж висилати ти ні, ні ні,
напсалати книжку, Вістника ска-
жу опису, а за сей рік книжок
я не беру, не того що вони не
дійшли по адресі, а тому що я зробив
распорядження партії, не дослани
ні ні суди, а хваляти у себе до кн
я пишу
Предлястому за сей рік я одіслав Ваш
через кн. Київск Стант. і одіслав від кн
Квітко.